

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1712

Quæst. 311. Quinam hic sint hæreticorum errores vel opiniones aliquorum: & quænam doctrina Scripturæ ac Concilioru[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-42433

2. Muti, surdi & cæci à nativitate sunt capaces, atque adeo debent inungi propè organa sensuum, quibus carent: et si exteriorū per illā non peccarint, potuerunt tamen peccare per interiorē potentias, quibus illa respondent. Possev. Nald. Præp. Dian. p. 5 t. 6. R. 11. ²²

3. Non suscipere hoc Sacramentum, per se loquendo, secluso scandalo & contemptu, non est peccatum mortale, Suav. Laym. Tan. Escob. &c. multò minùs peccant mortaliter domestici, si id non procurent: Veniale tamen esse docet Kon. d. 19. dub. 20. contra Nug. v. Dia. p. 3 t. 4. R. 170. p. 8 t. 1. R. 58. & p. 5. t. 3. R. 97. ubi notat ex Tan. non censeri contemnere, qui sciens prudens omittit tempore apto & oblatā commoditate: contrarium tamen vult Tol. præsertim si probabiliter deinceps non sit futura commoditas. ²²

ADDENDA.

Q Uest. 311. Quinam hīc sint hæreticorum errores vel opiniones aliquorum: & quānam doctrina Scripturæ ac Conciliorum. Rx. §. 1. Bellarm. hīc c. 1. ostendit Waldenses, Albigenses, Vicleff. Luth. Calv. & alios sectarios negare ac tantum irridere hoc Sacramentum Unctionis. Notat etiam Aversa hīc s. 1. plures catholicos opinatos esse hoc Sacramentum non esse immedietate à Christo sed ab Apostolis ex commissione Christi institutum.

§. 2. Certum est ex Trid. sess. 7. Can. 1. omnia 2085.
Sacraenta esse immedietate instituta à Christo: quod etiam definit de hoc Sacramento, uti res feram n. 2089. quamvis non ita sciatur quan-

Tem. VII. Rrrr do,

do, probabiliter tamen post Resurrectionem, quando instituit Pœnitentiam, cuius consummativam esse Unctionem dicit Trid. sess. 14. De extr. Unct. in procœda. Quod autem aliquire ferunt ex Marcis 6. v. 13. *Ungebant oleo mulier agros & sanabant*, Arcadius De concord. Eccl. Occid. & Orient. l. 5. c. 8. & Aversa probabiliter intelligunt de alia unctione non sacramentali, de qua Trid. dicit, quod per illam infinitum sit hoc Sacramentum, Catech. Rom. c. 2. dicit Christum dedit illius specimen, Arcud. & Aversa dicunt adumbratum fuisse, sicuti Baptismus Joannis fuit umbra Baptismi Christi: E certum est ab initio Ecclesiæ multas alias unctiones, quæ non essent Sacramentum, ubi dixi l. 6. p. 1. n. 381. ad quarum distinctionem hæc vocatur extrema.

2087. §. 3. Hoc Sacramentum promulgatum est à S. Jacobo Apostolo in Epist. c. 5. v. 14. Informatum quis ex vobis? inducat Presbyteros Ecclesie, & orient super eum, ungentes eum oleo in nomine Domini: & oratio fidei salvabit insirmum & alleviatum Dominus; & si in peccatis sit, remittentur ei. De illo sic habet Florentinum post sess. ult. in Decreto Eugen. IV. ad Armenos. Sacramentum quintum est extrema Unctio, cuius materia est oleum olivæ: forma per istam Unctionem & suam piissimam misericordiam indulget tibi Deus, quidquid percussum &c. deliquisti: nam Unctio fit, inquit, in oculis propter visum, in auribus propter auditum, in naribus propter odoratum, in ore propter gustum vel locutionem, in manibus propter tactum, in pedibus propter gressum, in renibus propter delectationem vel vigorem. Tridentinum suprà dicit Apostolica editione Ecclesiam docere, hujus Sacramenti

matt.

materiam esse oleum ab Episcopo benedictum.
formam, illa verba, Per istam Unctionem &c.

§. 4. Præcipuus finis hujus Sacramenti est 2088.

peccatorum reliquias tollere, & juvare homines contra dæmonem in ultimo agone, nam nisi adversarius noster, inquit Trid., occasiones per omnem vitam querat & capiat, ut devorare animas nostras quoquo modo possit, nullum tamen tempus est, quo vehementius ille omnes suæ versutiæ nervos intentat ad perdendos nos penitus & à fiducia etiam, si possit, divinæ misericordiæ deturbandos, quam cum impendere nobis exitum vitæ perspicit: Hinc c. 2. explicans effectum hujus Sacramenti addit, egroti animam allepiat & confirmat, magnam in eo divinæ misericordiæ fiduciam excitando, quā infirmus sublevatus & morbi labores ac incommoda levius fert, & tentationibus dæmonis calcaneo insidiantis facilius resilit.

§. 5. Per sequentes 4. Canones doctrinam 2089.

hic suam concludit Trid. 1. Si quis dixerit extremam Unctionem non esse verè & propriè Sacramentum à Christo Domino nostro institutum, à B. Iacobo Apostolo promulgatum, sed ritum tantum acceptum à Patribus, aut figmentum humanum, anathema sit.

Can. 2. Si quis dixerit sacram infirmorum Unctionem non conferre gratiam nec remittere peccata nec alleviare infirmos, sed jam cessasse, quasi olim tantum fuerit gratia curationum, anathema sit. Can. 3. Si quis dixerit extremæ Unctionis ritum, usum, quem

observat sancta Romana Ecclesia, repugnare sententia B. Iacobi Apostoli, ideoque eum mutandum, posseque Christianis absque peccato contemni, anathema sit.

Can. 4. Si quis dixerit presbyteros Ecclesie, quos B. Iacobus adducendos esse ad infirmum inungendum bortatur, non esse Sacerdotes ab Episcopo ordinatos,

Rrrr 2

sed

sed ætate seniores in quavis communitate, ob ilque proprium extremæ Unctionis ministrum non esse solum Sacerdotem, anathema sit.

2090. Q. 312. Quid notandum sit circa varias sententias, quæ concernunt materiam, formam, ministrum & subiectum Sacramenti Unctionis. R. §. 1. Opinio illorum, qui cum Suar. dicunt chrisma esse materiam validam hujus Sacramenti, quamvis si speculativè probabilis, tamen non est taliter practicè, sed subiacet damnationi Inn. XI. in prop. quia Florent. & communissima apud Avers. s. 2. dicit materiam esse oleum olivarum: & hanc non sequendo Sacramentum exponetur periculo nullitatis, Carden. in 2. crisi diss. 1. num. 497. Si tamen deesset oleum, liceretur chrismate, nam in casu necessitatis, quando haberi non potest medium certum, utendum est probabili. Quòd si postea haberi posset oleum, aut si Pastor per errorem ininxisset ægrum chrismate, dicendum est cum S. Carolo Borrom. in Instr. Pastor. & aliis cum Ills. hic n. 1. contra Laym. I. 5. t. 8. c. 2. n. 4. Sacramentum deberetur peti sub conditione, quia dubium est, an cum chrismate fuerit validum. Et idem dicit Syndus Colonensis anni 1662. si Sacerdos per errorem usus esset oleo catechumenorum.

2091. §. 2. Putarunt aliqui apud Avers. s. 2. de valore non esse benedictionem olei: & hoc defendi posse dicit etiam Arcud. c. 2. sed postdamnationē 1. prop. ab Inn XI. hoc non est practicè probabile, nam agitur de valore, & cum oppositum sit longè probabilius cum S. Th. in suppl. q. 29. a. 5. Aversa, Ills. suprà & communissima, Sacramentum exponeretur periculo nullitatis: cui tamen non exponetur, secundum

Avers.
sectun
tur illa
§.
olei p
à Papa
in Inst
34. sic
olea sa
cesanis
oleorur
confici
nonni
dici pe
a. 6. Be
comm
quiri
certu
bante
graca
est su
videt
§.
succes
quan
simul
tem b
bene
Card.
Cong
possit
adeo
mar
ne,
certu